

Rust, romantiek en rock-'n-roll bij Excelsior

Nanja Pol

Andijk ■ Bij de entree van dorps huis Cultura worden bezoekers van het voorjaarsconcert van muziekvereniging Excelsior hartelijk en met een vleug West-Friese humor ontvangen door vrijwilligers Gert Doorenbos en Klaas Ootes.

Vrienden, familie en dorpsgenoten kwamen afgelopen zaterdagavond samen om te luisteren naar een optreden. En om een kletspraatje, want het is ook een ontmoetingsavond van de Andijkers.

Saxofonisten Carina Schutter en Benalda Heidotting laten weten dat ze er klaar voor zijn. „We heb-

ben er zin in”, zegt Schutter. Muziekvereniging Excelsior staat bij de muzikanten bekend als laagdrempelig, toegankelijk en vooral gezellig, met leden van verschillende leeftijden. „De oudste is ver boven de tachtig en de allerjongste krijgt les van een erelid dat ook al op leeftijd is. Dat is echt leuk om te zien. We willen wel graag meer jeugd en werven daarom op scholen in de buurt”, aldus Heidotting.

Muziek maakt vrienden

Excelsior heeft een goede aan dirigent Nick Hoogland, zo laten niet alleen orkestleden, maar ook vrijwilligers en concertbezoekers weten. Dat blijkt ook uit het enthousiasme en vooral de humor waar-

Muziek

'Music makes friends' door muziekvereniging Excelsior Andijk. Bijgewoond op zaterdagavond in Cultura te Andijk.

mee hij het thema 'Music makes friends' aan het publiek uitlegt: „Muziek verbindt. Waarom zou je niet gewoon muziek maken?” Met de keuze van de nummers laat Hoogland zien dat dat mogelijk is

met verschillende genres uit alle windstreken. Zijn bandleden zetten met het openingslied 'A brand new day' uit de musical 'The wiz' de toon.

Puntje van je stoel

Hoogland doet de naam van de muziekvereniging eer aan. Excelsior betekent 'steeds hoger' en de dirigent legt de lat hoog met 'The heroes rise again' van Andrew Pierce. Hij zegt: „Dit is een puntje-van-je-stoelnummer.” De serieuze blikken van de orkestleden bij het spelen spreken boekdelen.

Er is ook ruimte voor rust, romantiek en rock-'n-roll. Met 'Only one glimpse' brengen bugelsolistes Elles Botman en Britt Ootes (tante

en nicht) rust in de tent. Het ensemble zet een whisky-en-sigarensfeertje neer met de 'The Indonesian boatsong'. 'Paradise by the dashboard light' zorgt juist voor wat pit. Zo ook klassieker van de toekomst 'The greatest showman'.

In de lieflijke geluiden van de triangel klinkt de drie-eenheid door van dit voorjaarsconcert: het orkest, de dirigent en het publiek. Hoogland kondigt het laatste nummer 'Towards a new horizon' aan: „Als je orkestleden zich het snot voor hun ogen willen werken, wat kan muziek nog doen om de wereld mooier te maken?” De dirigent spreekt hiermee zijn zeer terechte trots uit. Het publiek beaamt dit met een daverend applaus.